

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-103/13

**Priština,
12. februara 2014. godine**

U postupku

D. K.
Kosovo Polje

Podnosilac zahteva/Tuženik

protiv

E. G.
Glogovac

Tužena strana/Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK) KPCC/D/R/173/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 01289), od dana 24. oktobra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 12. februara 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba E. G. uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK KPCC/D/R/173/2012 (povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA 01289), od dana 24. oktobra 2012. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/173/2012, od dana 24. oktobra 2012. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA01289.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 29. novembra 2007. godine, podnosilac zahteva D. K. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) gde je izjavio da je stan, koji se nalazi u ulici "Peti Stambeni Blok, Ulaz III u Glogovacu, koji pripada njemu zauzet od strane E. G, i potražuje ponovni posed istog. Imovinski zahtev je upisan u KAI pod brojem spisa predmeta KPA 01289. U prilogu njegovom imovinskom zahtevu, on je među ostalog dostavio kopiju kupoprodajnog ugovora od dana 07. decembra 1995. godine, koji je zaključen između Javnog stambenog preduzeća u Glogovcu i njega.

2. KIA je obavestila zahtev dana 31. marta 2008. godine E. G. On je tvrdio da je kupio stan od nosioca imovinskog prava u iznosu od 25.009 DM. On je dalje naveo da je ušao u posed stana dana 29. januara 1996. godine. Isti je dostavio kopiju kupoprodajnog ugovora bez njegovog potpisa koji je jedino potpisan od strane D. K. i ostale uplatnice.

3. KAI je našla da su oboje, podnosilac zahteva i tužena strana, podneli zahtev za pravo svojine i poseda u Direkciji za stambena i imovinska pitanja. Ista je, *ex officio*, ustanovila da su oba zahteva, zahtev Elmi Gërgurija, B kategorije upisan pod brojem DS310148 i zahtev D. K, C kategorije upisan pod brojem DS308817, odbijena odlukom HPCC/D/203/2005/B&C, od dana 18. juna 2005. godine. Zahtev za ponovno razmatranje je takođe odbijen.

4. Komisija za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva, je u 2006. godini, zatražila od kriminološke laboratorije u Bugarskoj da obavi forenzičko ocenjivanje potpisa u kupoprodajnom ugovoru dostavljenom od strane tužene strane, E. G. koji je navodno zaključen između njega i podnosioca zahteva. Analiza je zaključila da potpis na dokumentu nije potpisan od strane D. K. Uzimajući u obzir da KRSIZ nije uzela u obzir rezultate forenzičke analize, Izvršni sekretarijat je priložio kopiju analiza tuženoj strani dana 2012. godine, koji nije odgovorio na istu.

5. Na saslušanju održanom od strane KIZK, podnosilac zahteva je naveo da mu kupoprodajni ugovor VR.Nr. 223/95 od dana 07. decembra 1995. godine, zaključen između njega i Javnog stambenog preduzeća nije bio pristupan te nije mogao dostaviti isti KRSIZ u prethodnom zahtevu. On je ponovio svoje argumente da nije prodao imovinu tuženoj strani. Isti je tvrdio da je kupoprodajni ugovor dostavljen od strane tužene strane falsifikovan. Tužena strana još uvek tvrdi da je kupio imovinu od strane podnosioca zahteva. On je izjavio da je njegov jedini svedok ubijen tokom konflikta.

6. Uzimajući u obzir da je ugovor pozitivno verifikovan od strane KAI, KIZK je prihvatila imovinski zahtev podnosioca zahteva koji je sada mogao dokazati njegovo svojinsko pravo nad navedenim stanom. KIZK je takođe ustanovila da kupoprodajni ugovor dostavljen od strane tužene strane nije overen te i da su analize obavljene od strane forenzičkog veštaka u Bugarskoj našle da potpis podnosioca zahteva u navodnom ugovoru nije uporediv sa potpisom podnosioca zahteva u overenom ugovoru iz 1995. godine. Ista je dalje primetila da dokumenti dostavljeni od strane tužene strane nisu bili verifikovani pošto isti nisu upisani u određenim javnim preduzećima koja su navodno izdala dokumenta.

7. Odluka KIZK je uručena tuženoj strani dana 11. aprila 2013. godine. On je uložio žalbu dana 24. aprila 2013. godine.

8. Žalba je uručena podnosiocu zahteva, D. K. dana 23. jula 2013. godine. On je dostavio odgovor dana 21. avgusta 2013. godine.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

9. Žalba je uložena u zakonskom vremenskom roku od 30. dana predviđenom u članu 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, te je ista prihvatljiva.

Nadležnost:

10. Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda primećuje da je KIZK bila nadležna nad imovinskim zahtevom pošto isti spada u kategorije zahteva navedene u članu 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 Zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Gubitak imovine proizlazi iz okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. Žalbeno veće KAI je nadležno nad žalbom koja je uložena protiv odluke KIZK.

Zasnovanost žalbe:

11. Vrhovni sud smatra da je KIZK tačna u svojoj zasnovanosti zahteva imovinskog zahteva podnosioca zahteva i tužene strane.

12. Prethodno, dva konkurentna imovinska zahteva podneta od strane podnosioca zahteva i tužene strane pred KRSIZ su odbačena. Pitanje nije u potpunosti rešeno završnom odlukom. Dodatno, u tim postupcima kupoprodajni ugovor VR.Nr. 223/95 od dana 07. decembra 1995. godine nije ocenjen od strane KRSIZ pošto podnosilac zahteva nije predstavio isti. Podnosilac zahteva je objasnio da mu isti tada nije bio dostupan. Odluka o dodeli i kupoprodajni ugovor dostavljeni od strane podnosioca zahteva u ovim postupcima su pozitivno verifikovani od strane KAI. Kupoprodajni ugovor podnosioca zahteva je pravilno overen od strane Opštinskog suda u Prištini. Prema tome, podnosilac zahteva je dokazao svoje imovinsko pravo nad navedenim stanom.

13. Međutim, kupoprodajni ugovor i uplatnice dostavljene od strane tužene strane su negativno verifikovane od strane KAI. Nijedan od ovih dokumenata nije nađen u arhivama institucija koje su navodno izdale iste. Što više, izveštaj veštaka forenzike je ustanovio da potpis na kupoprodajnom ugovoru dostavljenom od strane tužene strane nije potpisan od strane podnosioca zahteva, Dragana Košana. Dakle, tužena strana nije dokazala njegove navode da je kupio stan od podnosioca zahteva.

14. Prema tome, žalba žalioaca je odbijena kao neosnovana u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079

Pravni savet:

15. U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar